

תקות מנחם

גיליון מס'
221

יו"ל לקראת ש"פ תולדות
ה' תהא שנת אל-על* – שנת
ביאת ה'משיח (בגימטריא)

על סיומי הרמב"ם
תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לעיניך בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

בעז"ה

לחיות עם הזמן!

ספר טהרה – א'

מחזור כ"ט שנת הז"ך

בעז"ה יום ועש"ק פרי ויצא ה' כסלו ה' תהא שנת אל-על – שנת ביאת ה'משיח (בגימטריא)

סיום הלכות **טומאת מת** והתחלת הלכות **פרה אדומה**

וזהו גם ענין מ"ש בהמשך "ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונגבה; שפורצים את ענייני העולם והגלות
ומהפכים אותם לקדושה ואלוקות, ומכל הרוחות
והצדדים; היינו שהאלוקות תרומם ויחדור בכל
פרט ופרט בעולם.

הטומאה נהפכת לטהרה

ב. ז. א. שמהפכים את הטומאה, שמורה על
אטימות כיסוי והעלם, ואת ענין המיתה, שזהו ענין
היפך החיים והקדושה, והופכים אותם לחיים
רוחניים וקדושה, כמשי"נ בפרשת הטומאה
והטהרה, פרשת חוקת: "ונתן עליו מים חיים אל
כליו". והאלוקות והקדושה הן החיים כמשי"נ
"ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום".

איתנהפכא חשוכא לנהורא!

ג. וקשור גם לתחילת חודש "כסלו", שיש בו גם
משמעות זו¹, שעושים והופכים מ"כס" שהו"ע
הכיסוי וההעלם, ומעלים לדרגת "לוי" (גימטריא
"אלה"), שמורה על ענין הגילוי אור [וגם רמז ל"לוי
נרות דחנוכה שבסיום החודש שהוא גילוי האור
הנעלה ביותר, עד לגילוי אור המשיח והגאולה

ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ

א. הלכות **טומאת מת** הן ההלכות הראשונות של
ספר **טהרה**, וכפי שכתבנו בסיום הקודם שתוכן
ענין ס' טהרה שבא בהמשך להלכות "תמורה",
שענינם והוראתם המרת והפיכת החול לקודש
ולה', וכן ס' "טהרה"; הוא הפיכת והמרת
הטומאה לטהרה, שזהו שם כל הספר, וגם עניני
הטומאה שבו, ענינם ותוכנם להמירם ולהפכם
לטהרה. ועד"ז ענין הלכות טומאת מת, וקשורים
לתוכן תחילת פרשת ויצא, כמ"ש האדמוה"ז
ב"תורה אור" ("החסידישע פרשה"), במשמעות
ענין "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" שהעבודה
היא, להפוך את הגלות והחרן והעניינים הבלתי
רצויים, מלי "חרון אף", ומלי "נחר גרוני", ואת
אותיות "חרן" הופכים ל"רנה" – ענין של שמחה
וגאולה והיינו שהופכים הח' (של חרן), לה' (של
רנה). וע"ד הפיכת החמץ – באות ח' למצה – באות
ה' (שהח' – סגורה מלמעלה [שאי אפשר לעלות רק
לרדת "לפתח חטאת רובץ"] משא"כ באות ה' –
שפתוחה מלמעלה, שאפשר לעלות ע"י התשובה,
שזהו"ע יציאת מצרים – היציאה והעליה ממצר
הגרון, שפעלה הגלות. וזהו "ויצא" שיוצאים
מעניני הגלות והעולם והופכים אותם לשמחה
וגאולה, שזהו ויצא – היציאה והעליה מטומאת
הגלות והעולם. [ואולי אפ"ל הרמז יצא – גימטריא
– 101; האור שלמעלה מהעולם והיציאה מגדרי
העולם].

* ע"פ הפסוק בתחילת הפטרת פרשתנו, ויצא (הושע יא, ו): ואל על יקראוהו"י
שמורה שהנביאים קוראים ומעלים את ישראל "אל על" – אל הקב"ה ועד
למעלה הכי עליונה, הגאולה וביאת המשיח וע"ד הנאמר (תבוא כו, ט): "ולתתך
עליון על כל הגוים אשר עשה, לתהילה ולשם ולתפארת", שיתקיים בשלימות
בביאת המשיח והגאולה!

¹ ספ"ה"ש היתשנ"ב, שיחת א' ד"ר"ח כסלו ע' 4-123 ע"פ לקוטי לוי"צ אג"ק ע'י
רה, רכב

מהלכות **מקוואות** שבסיום ס' טהרה שמבטאת את גמר הטהרה מכל הטומאות, כמ"ש הרמב"ם בהלכה הראשונה של הל' מקוואות, שכל הטמאים אינם מטהרים אא"כ באו וטבלו במי המקוה).

ובפרשת **וישלח** נאמר לראשונה בתורה ענין הטהרה, כמ"ש בדברי יעקב לבניו לאחר מעשה שכם:⁴ "ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו, הסירו את אלוקי הנכר אשר בתוכם, **והטהרו** והחליפו שמלותיכם". שזהו פסוק **מרביעי** דפרשת וישלח, **יום הסיום** של הל' פרה אדומה.

ואמנם רש"י עה"פ מפרש שפ"י והטהרו הוא "מעבודה זרה", שא"כ זו התנקות מענייני ע"ז, או יתכן שזו טהרה רוחנית מעבירת ע"ז. אבל עפ"י דברי התרגום יונתן בן עוזיאל מדובר כאן על טהרה מטומאה ולא סתם טומאה אלא ממש **מטומאת מת** דבה עסקינן, (כי טהרת מי הפרה היא דווקא רק לטומאת מת). וז"ל התיב"ע: "ואידכו מסואבות קטוליא דקרבתון בהון", ועפ"י כנראה גם "והחליפו שמלותיכם", מפני טומאת המתים, שכ"ז היא הכנה להקרבת הקרבנות בבית אל. והיינו ההיטהרות ממש מטומאת המתים שנגעו בהם במלחמת שכם הם והבגדים.

והפירוש של התיב"ע (על הדף) שואל הרי יש דין ש"קברי נכרים אינם מטמאים"? ועונה: א. שמכיון שהם כבר נימולו הם כמו יהודים. ב. הדין של גוים אינן מטמאין הוא דווקא באוהל, אבל הם מטמאין במגע.

טהרה מעבודה זרה

ב. ובפ"י רש"י ש"והטהרו" מוסב על ע"ז, והכוונה היא על ההתנתקות והנקיון מענייני ע"ז, ולא על טהרה מטומאה הלכתית, שלכא"ו אין לזה קשר להלכות הנלמדות כאן, גם יש לומר שעצם הענין שהתורה קוראת לזה בשם **טהרה**, זה קשור עם הטהרה מהטומאה, וזו הפעם הראשונה בתורה שמוזכר ענין הטהרה [ואמנם מוסבר בספרים ובחסידות שענין המבול הי' ענין של טהרת הארץ, ולכן מי המבול ירדו מי יום כנגד המקוה שיש בו מי סאה מים, ולכן אומרים חז"ל עה"פ: "ארץ לא מטוהרה" שקאי על ארץ ישראל שלא באו לשם מי המבול, מ"מ המבול לא מוזכר בתורה שזהו ענין של טהרה, משא"כ כאן זו הפעם הראשונה שמוזכרת בתורה במפורש ענין של טהרה].

טומאת ע"ז

ג. ואפ"י לפי ש"והטהרו" מע"ז, לפי הרמב"ם זהו רמז ואסמכתא לענין הטומאה ההלכתית של ע"ז שחכמים גזרו על ע"ז טומאה מדרבנן כמו אב הטומאה, כמ"ש הרמב"ם בהל' שאר אבות הטומאות⁵, וז"ל:

הקשור למספר 8. שזהו אומר אד"ש, תוכן ומשמעות כסלו שמתחיל ככל ר"ח בכס וההעלם הלבנה, ומסתיים בל"ו נרות דחנוכה(וכן לו – 36 מורה על שלמות המידות – 6*6); והפיכת ההעלם והחושך לאור, וע"ד "איתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא" וכמ"ש בחסידות שענין אור החנוכה שפועל כנאמר "והוי יגיה חשכי" והוי (בוא"ו החיבור) שמהפך החושך עצמו לאור!.

בירורי עשו ושעיר למלכות המשיח

ד. וזהו תוכן פרשיות אלה בירורי יעקב בבית לבן וכן אצל עשו, והפיכתם והעלאתם לקדושה ולטהרה ולחיים קדושים וגאולה, כמש"נ בתחילת הפרשה הבאה, וישלח: "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה"² ואומר רש"י ע"ז שהכוונה היא על **גאולת המשיח!** שאז יקיים מ"ש בסיום ההפטרה של פרשת וישלח³ "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו, והיתה לה' המלוכה", שאז יקיים "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ" שתבטל כל הטומאה ותיהפך לטהרה מי"ד ממ"ש, נאו!

"תקות" חוט השני"⁷

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. הפיכת הטומאה לטהרה, ובפרשת ויצא – הפיכת "חרן" ל"רנה".
- ב. "ופרצת" – בכל העולם כולו; ויצא – מגדרי וטומאת הגלות.
- ג. הפיכת טומאת מת – לדבקות בה' וחיים.
- ד. כסלו – כס – לו – מכסוי והעלם, נעשה ל"ו – גימטריא – אלה (גילוי).
- ה. גילוי ל"ו נרות – אור החנוכה.
- ו. בירור עשו ושעיר – למשיח.

יום ד' פרשת וישלח חג הגאולה דאדמו"ר האמצעי יי כסלו
הי' תהיי' שנת אל-על – שנת ביאת ה' משיח (בגימטריא)
סיום הלכות פרה אדומה והתחלת הלכות טומאת צרעת

"והטהרו והחליפו שמלותיכם"

א. הלכות פרה אדומה היא ההלכה הראשונה שמבטאת את ענין הטהרה מן הטומאה; כי הטהרה מטומאת מת היא ע"י הזאה ממי אפר הפרה, משא"כ שאר ההלכות בספר טהרה שמותם בעיקר מבטאים את דיני ופרטי הטומאה, (חוץ

⁴ וישלח לה, ב.
⁵ הל' שאר אבות הטומאות פ"י ה"א.

² וישלח לג, יד.
³ עובדיה א, כא.

שעירה¹² וז"ל: "הרחיב לו הדרך וכו', ואימתי ילך, בימי המשיח, שנאמר¹³: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשור", והיינו סיום הבירורים בשעיר ובעשו ע"י המשיח. [להעיר ש"וישלח" – עם י (הספירות והכוחות) - גימטריא "משיחו" ע"ד מה שאומרים ב"הרחמן" שאחרי סעודת ברית מילה: "הרחמן הוא ישלח לנו את משיחו"]!

הדרישה והתביעה לגילוי המשיח!

ו. וכ"ק אד"ש מה"מ אומר בשיחות, שמהלכה זו ברמב"ם לומדים הלכה והוראה עיקרית, שמתו שמזכירים את המשיח צריכים להתפלל ולומר שיבא במהרה, כי אחרת מוקשה למה בהלכות אלה שהן לא הלכות מלך המשיח, כותב הרמב"ם: "מהרה יגלה, אכ"ר!" אלא שבא ללמדנו הלכה ברורה שמתו שמזכירים את המשיח צריכים להתפלל, לבקש ולדרוש ולומר שיבא ויגלה במהרה, ועוד אכ"ר! וזה מלמד על הכלל כולו!

[ובפנימיות הענינים אפשר לומר, שפרה אדומה קשורה למשיח, שהוא סיום טהרת העולם! מ"ד ממ"ש, נאו!

וביום שקוראים בחת"ת ע"ד המשיח מסיימים השנה את הלכות פרה אדומה]

"תקות" חוט השני⁷

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. פרה אדומה, טהרה – ובפרשת וישלח בחת"ת רביעי יום הסיום – והטהרו והחליפו שמלותיכם.
- ב. לראשונה טהרה בתורה.
- ג. טהרה מחללי ומתי שכס.
- ד. טהרה מעבודה זרה.
- ה. להרמב"ם מכאן אסמכתא לטומאת ע"ז מדברי סופרים.
- ו. בהלכות פרה אדומה: "והעשירית יעשה המלך המשיח" – ובחת"ת יום הסיום ברש"י: "ואימתי ילך, בימי המשיח".

"טומאת ע"ז מדברי סופרים, ויש לה רמז בתורה [פסוק זה מפרשתנו]: 'הסירו את אלוהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלותיכם'". ואח"כ בה' ב' כותב, שע"ז מטמאה כמו שרץ שנאמר: "שקץ תשקצנו", וכן יש דברים שדומה לטומאת הנדה⁷, שנאמר על ע"ז: "תזרם כמו דוה", היינו שהטהרה שמדובר כאן היא רמז ואסמכתא לטהרה מטומאה הלכתית.

ההיטהרות לעבודת ה'

ד. והרמב"ן כותב שם על פסוק א' בדברי ה' אל יעקב: "קום עלה בית אל ושב שם, ועשה שם מזבח", וז"ל: "לא ידעתי מהו ושב שם. ויתכן שצוה לשבת שם תחילה ואחר כך יעשה המזבח להטהר מע"ז, או מן החללים שהרגו. כענין (הנאמר בפר' מטות⁸) 'ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים', כי לא צוו עדיין במי חטאת. ויעקב נזדרז במצוה להטהר טרם בואו שם וכו'. ואולי צוה ושב שם, לפנות מחשבתו לדבקה באל" (וה"ספורנו" כותב על "ושב שם", וז"ל: "לכוון דעתך קודם שתבנה המזבח, ענין אמרם ז"ל¹⁰: חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללים, כדי שיכוונו את לבם למקום").

והרמב"ן בפסוק ד' עה"פ: "ויטמון אותם יעקב", אומר: "יעקב ציוה להסיר אותה לטהרת הקודש, שיהיו ראויים לעבוד את השם ולהקריב לפניו קרבן, כאשר ציוה להם בטבילה ובחילוף בגדים", היינו שהיתה שם טהרה מטומאה, או הלכתית או רוחנית (וכמו שרואים שאפילו כהן גדול טהור טובל ביום הכיפורים כמה וכמה פעמים לתוספת טהרה).

"והעשירית יעשה המלך המשיח מהרה יגלה, אכ"ר!"

ה. בהלכות פרה אדומה כותב הרמב"ם¹¹ על הפרה העשירית: "והעשירית יעשה המלך המשיח, מהרה יגלה אכ"ר" [ודרך אגב ר"ת מילים אלו "והעשירית יעשה וכו'" הם שם הוי"ה (והעירני תמים א' שצירוף זה של שם הוי"ו – י – ה' – ה' – ה', הוא צירוף שם הוי"ו של חודש כסלו (כידוע שע"פ קבלה לכל א' מיי"ב חודש יש צירוף אחר מיי"ב צירופי שם הוי"ו, ומובאים גם בס' "דבר יום ביומו" בתחילת כל חודש) וחודש כסלו הוא – חודש הגאולה, קשור במשיח. (ונמצאים עתה ביום הסיום שהוא ביום י' כסלו, חג הגאולה של האדמו"ר האמצעי, וכל שם גאולה חד הוא עם גאולת המשיח. ויום הסיום הוא יום ד' של וישלח שם מדובר בחת"ת יום זה לראשונה בתורה ע"ד המלך המשיח כפי שכותב רש"י עה"פ ברביעי: "עד אשר אבוא אל אדוני

היחידות למשלחת קלויזענבורג

בהמשך למ"ש בגיליון קודם מס' 219 ע"ד היחידות" של משלחת מהרבי מקלויזענבורג זצוק"ל אצל כ"ק אד"ש מה"מ, וכדאי להקדים:

א. בהשגחה פרטית זמן קצר אחרי היחידות התיידדתי עם העסקן הראשי של קלויזענבורג (שהי' איש הקשר בין אד"ש להרבי מקלויזענבורג והי' מעביר הרבה

⁶ עקב ז, כו.

⁷ ה' ג.

⁸ ישע"י ל, כב.

⁹ מטות לא, יט.

¹⁰ ברכות ל, ב. [להעיר שזהו רמז ללב, שצריכים להכין ולכוין לבם למקום לפני התפלה].

¹¹ ספ"ג הי"ד.

¹² וישלח לג, יד.

¹³ בסיום הפטרת פרשת וישלח עובדי"א, כא.

מסרים (ביניהם) שהשתתף ביחידות, הרה"ח **בנימין שיחי ויליגער**. והוא סיפר לי את כל פרטי היחידות, דברי אדי"ש אליהם.

ב. אדי"ש אמר לו פעם: **"איר גיט דאך איבער פונקט! (=אתה הרי מוסר הדברים בדיוק!)."**

ג. במהלך היחידות אדי"ש קרא לו "דער רבי" (=הרבי) סתם, ולא הרבי מ קלויזענבורג.

ד. באותה תקופה של היחידות בתחילת שנות הממ"ס, הרבי מ קלויזענבורג הי' בכמה ערים לטיפולים רפואיים בגלל מצב בריאותו ושם התודע לכת הפעילות של אדי"ש מה"מ בעולם ע"י השלוחים ובתי חב"ד, ושלה משלחת מכובדת ליחידות אצל כ"ק אדי"ש.

חיי הצדיק חיים רוחניים

במשלחת זו באו אל אדי"ש חתנו של הרבי מ קלויזענבורג הרב גולדמן שליט"א בן האדמו"ר מזוויל, הגבאי הראשי הרה"ח ב"צ שיחי רייך, והעסקן הראשי הרה"ח בנימין שיחי ויליגער. אדי"ש התחיל ואמר: "מען דארף דאך אנפאנגען מיט גשמיות (=צריכים להתחיל עם גשמיות) הרבי חותני כתב תמיד "בגשמיות וברוחניות" קודם בגשמיות (אומרים שהביאור כי הקליפה קדמה לפר"י), וואס מאכט דער רבי בגשמיות? (=מה עושה (איך מרגיש) הרבי בגשמיות? (הבריאות) והם ספקו לאדי"ש על מצב בריאותו של רבם.

ואח"כ אמר: "וועגען זיין רוחניות האב איך גאר מוירא צו פרעגן! (=בקשר לרוחניות שלו אני בכלל מפחד לשאול!) ועשה בידו תנועת הפלאה..."

ואח"כ הם שאלו את כ"ק אדי"ש איך הוא מרגיש בגשמיות? וע"כ אמר אדי"ש (וכשחוזרים ע"ז כ"פ המענה מרגש ומחייב...): בזה"ל: **"ווען ארום מיר איז גוט, פיל איך גוט!..." (=כשמסיבי טוב, אני מרגיש טוב!...)"** היינו כמ"ש באיגה"ק בתניא שחיי הצדיק אינם חיים בשרים, כ"א אמונה יראה ואהבה וכו"ו ובריאות הרבי לא תלויה בגשמיות הגוף אלא ברוחניות, **בריאותו תלוי בנו**, קודם כל בהתנהגות התמימים שע"י הרבי וכל התמימים בכל העולם, וכל אנ"ש והחסידים וכל היהודים ומצב העולם כולו...

ב. הרבי התענין במצב וההתפחות בית הרפואה "לניאדוי" בקרית צאנו בנתני" ארה"ק, ונתן להם (כדברי הרב ויליגער) צ'ק עם סכום מכובד.

ג. הרב ויליגער סיפר לי שהרבי לא כתב תאריך על הצ'ק ואמר שחושב הסיבה כי הרבי לא רוצה לכתוב תאריך לועזי, ואני אמרתי לו שלא נראה לי, כי הרבה פעמים כשצריך הוא כותב התאריך הלועזי אלא כנראה הסיבה שהרבי רצה שהצ'ק יהי' תמיד שוה ערך, שגם אם הם לא יפרטו אותו מיד ויעבור זמן אם כתוב תאריך פג תוקפו, אבל אם לא כתוב תאריך אפשר להמירו אפילו לאחר זמן ארוך.

קידוש שם שמים של החרדים

ד. הרבי התעניין אצלם אם יש להם בבית הרפואה

מכונה קרדיולוגית חדישה ומשוכללת שיצאה לאחרונה לשוק לבדיקות לב, והם ענו שעדיין אין להם מכונה זו, ולא בהכרח שיהיה להם המכונה הכי משוכללת.

והרבי ענה להם: דווקא בגלל שזה בית רפואה דתי וחרדי צריך שיהי' שם המכונות הכי חדשות ומשוכללות, שלא יגידו שבגלל שזה בית רפואה דתי וחרדי הוא "מפגר" באיכות הטיפול.

תנא דמסייע לי

ה. כ"ק אדי"ש אמר להם: אני שומע שהרבי מלמד שיעור בחומש רש"י, ואני שמח לשמוע זאת, כי גם אני "קאכט זיך אין רש"י" (=עוסק בהתלהבות בפירש"י) ואני שמח שיש לי "תנא דמסייע לי". כי יש כאלה שבאים בטענות שזה דבר חדש ופעם לא ראו שכ"כ הרבה יאריכו וילמדו את פירש"י על התורה, ולכן אני שמח שיש לי תנא דמסייע.

אולי אתם יודעים מה הסיבה שהוא התחיל ללמד רש"י?

חדש אסור מן התורה!

ואח"כ אמר: **"חדש אסור מן התורה"** (בפשטות מוסב לאיסור **חדש** לפני הקרבת העומר, אבל ה"חנתם סופר" אומר שפתגם זה גם מורה שכל דבר חדש ומודרני הוא פסול! וע"ז אמר כ"ק אדי"ש) כ"ז דווקא אם ב"לעומת זה" לא היו חדשות, אבל מכיוון שבעולם החיצון ובלעומ"ז יש כל הזמן חידושים לא למעליותא, צריכים חידושים ונשק חדש בקדושה כדי להלחם בחידושים שבלעומ"ז.

ו. כ"ז ביאר אדי"ש מה"מ למה צריכים חידושים בקדושה אבל זה לא מבאר למה בחר אדי"ש דווקא בפירש"י על התורה. וכמה שבועות אח"ז אמר אדי"ש ו"הבליע" בשיחה ביאור עדי"ז, וע"כ בגיליון הבא בעז"ה.

ז. כמה ימים אחרי ה"יחידות" השתתף הרב ויליגער באסיפת רבנים שגם אני הוזמנתי, ובנאומו דיבר על ענין מסוים שצריכים לעסוק בהתלהבות, ואמר: כמו שהרבי מליובאוויטש אומר: "איך קאך זיך!" (היינו שעוסק בזה בלהט!...) ...

לעילוי נשמת

ר' **יעקב זכריה** בן שמעון ז"ל גרינבערג

יום ה' פרשת ויצא

יארצייט ד' כסלו

שימליץ טוב ויפעל גאולה פרטית וחיים מאושרים מתוך בריאות הרחבה ושמחה למשפחתו שיחי, "והקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בביאת המשיח והגאולה השלמה

מ"יד ממ"ש, נאו!

נדפס ע"י בתו שתחי'

יהודית געני חנה גרשברג

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכניס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!